

A Győri Ítéltábla dr.Zakár András pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek I.r., és a jogtanácsos által képviselt II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Vas Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Szombathelyen, 2011.évi április hó 27.napján 17.P.20.850/2009/46.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes 49. és 50.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni a Magyar Állam javára a NAV illetékes adóigazgatóságának felhívására a felhívásban jelzett időben és módon 90.000 (kilencvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Együttal megállapítja, hogy a felperes a másodfokú eljárásban 100 %-os mértékben peresztes lett, az őt képviselő pártfogó ügyvédi díja az államot terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte őt, hogy fizessen meg a II.r. alperesnek 50.000 forint perköltséget, az állam javára 90.000 forint feljegyzett illetéket. Megállapította, hogy a pártfogó ügyvéddel eljáró felperes 100 %-os mértékben peresztes lett.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2008.októberében a II.r. alperesi BV.Intézetben töltötte jogerős börtönbüntetését 2009.szeptemberéig. 2008.október 25.napján a "A" Börtön A/1 épület 202-es zárkájában, majd 2 hét múlva a 201-es zárkába került elhelyezésre. Mindkét zárka nem dohányzó zárka volt.

A felperes az áthelyezéssel kapcsolatban olyan tartalmú panaszt, hogy nem dohányzó létező dohányzó zárkában helyezték el, nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a büntetésvégrehajtási intézetben folyamatosan konfliktusba került zárkatársaival, az általa folytatott, tétben kialkudott kártyajáték miatt. Ez, és a zárkatársak kérelme indokolta a felperes áthelyezését a 201-es

zárkába, valamint a "E" elítélttel ugyanezen okból kialakult konfliktus miatt került sor a felperes áthelyezésére az A/3.számú épületbe.

A megyei bíróság a tanúvallomások, valamint a Győri Katonai Ügyészség előtt folyamatban volt hivatali visszaélés büntette miatt indult eljárások iratai alapján nem találta bizonyítottnak azt a felperesi előadást, miszerint az I.r. alperes a roma származású elítéltekkel - így a felperessel - szemben rasszista, fajgyűlölő kifejezéseket használt, vagy más ilyen magatartást tanúsított volna. Rámutatott, hogy a felperes feljelentései folytán indult büntető eljárásokban ezzel ellentétben éppen az került megállapításra, hogy az I.r. alperes mindig intézkedett, ha a felperes nála bejelentéssel, panasszal élt.

A II.r. alperessel szemben előterjesztett közigazgatási jogkörben okozott kárra alapított kereseti kérelemmel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem gyakorolta a Ptk.349.§./1/ bekezdése szerinti rendes jogorvoslati jogát - amelyet a fogvatartottak esetén az 1979.évi XI.tvr.36.§./1/ bekezdés g/pontja, illetőleg a 6/1996/VII.12./IM. rendelet 6.§./1/ és /2/ bekezdése, /8/ bekezdése, valamint 7.§./1/ bekezdése határoz meg -, ebből következően pedig károkozó magatartásként a II.r. alperessel szemben eredménnyel nem hivatkozhat arra, hogy őt nem dohányzó fogvatartottként dohányzó zárkába helyezték el. Nem találta alaposnak a II.r. alperessel szemben előterjesztett azon kereseti kérelmet sem, hogy a "E"nal kialakult konfliktusra figyelemmel a felperes és "E" elkülönítése tárgyában a büntetésvégrehajtási intézet késedelmesen intézkedett. Utalt arra, hogy a Győri Katonai Ügyészség B.IV.62/2009/10.száma alatt elfekvő, 2009.február 12-i kérelem alapján nem állapítható az meg, hogy a felperes az egy személyes zárkába való elhelyezését a "E"nél kialakult konfliktus miatt kérte. A felperes a II.r. alperes jogellenes magatartásait az elhelyezéssel kapcsolatban nem bizonyította.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság azt a felperesi előadást is, mely szerint őt panasz jogának gyakorlásában, így a jogorvoslati lehetőség igénybevételében akadályozták. Hangsúlyozta, hogy ezzel szemben a Győri Katonai Ügyészség iratai alapján éppen az állapítható meg, hogy a felperes panasz jogát gyakorolni tudta és az általa előterjesztett panaszokkal kapcsolatban intézkedésekre került sor.

Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat szerint a jogorvoslati lehetőségek kimerítéseire vonatkozó kötelezettség alól nem mentesít az a hivatkozás, hogy a jogosult azokkal a retorzióktól való félelem miatt nem élt.

Kiemelte, hogy a II.r. alperes jogsértő magatartásával kapcsolatban további okiratok bizonyítékként történő beszerzésére lett volna szükség, ilyen indítványt azonban a felperes

nem tett. A felperesnek a további tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát a megyei bíróság arra tekintettel utasította el, hogy a már lefolytatott bizonyítási eljárás eredményére figyelemmel az alperesek jogsértő magatartásának alátámasztására az újabb tanúbizonyítástól nem várható eredmény. A felperes orvosi iratainak beszerzésére, valamint orvosszakértői vélemény beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság ugyancsak elutasította arra hivatkozva, hogy azoknak a kereseti kérelem összecszerúsége vonatkozásában van jelentősége.

A perköltségről a megyei bíróság a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján rendelkezett, figyelemmel a Pp.87.§./2/ bekezdésében foglaltakra.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozva, hogy a megyei bíróság a felperes tanú és okirati bizonyítási indítványainak nem adott helyt, ez pedig lényeges eljárási szabálysértés.

Előadta, hogy álláspontja szerint az I.r. alperes személyes nyilatkozata során kifejezett módon nem cáfolta, hogy a felperes szóban is előterjesztett panaszokat, amire egyébként az elsőfokú eljárás során csatolt házirend alapján lehetősége volt. Álláspontja szerint "B" tanúvallomása közvetett módon alátámasztotta a felperes rasszizmussal kapcsolatos előadását, míg "C" és "D" tanúvallomásai ugyancsak közvetett módon bizonyították, hogy "E" és az általa befolyásolt többi fogvatartott a felperest megfélemlítette, illetőleg hogy a 201-es zárka dohányzó zárka volt, mert abban az elítéltek ténylegesen dohányoztak. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság "F" tanúvallomását annak ellenére fogadta el, hogy a tanú feltételezésekbe bocsátkozott, és nem konkrét ismereteiről számolt be. Álláspontja szerint "G", "H", "I", "J", "K", "L" és "B" tanúvallomásaira nem lehetett ítéleti bizonyossággal tényállást alapítani, mert a tanúk jelenleg is BV.Intézetben vannak, így tőlük elfogulatlan vallomás nem várható.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet kirívóan és súlyosan okszerűtlen bírói mérlegelést tartalmaz, mert a 2009.szeptember 12-i panasz "D" tanúvallomására is figyelemmel kizárólag csak úgy értelmezhető, hogy az a felperesnek a "E"-nél kialakult konfliktusára vonatkozott.

A II.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően

mérlegelve helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetései is helytállóak.

A fellebbezésben előadottakra figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta, történt-e olyan eljárási szabályszegés a megyei bíróság részéről a bizonyítékok beszerzése és a bizonyítékok értékelése, mérlegelése során, amely az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését tenné indokolttá.

Az elsőfokú bíróság a Pp.3.§./3/ bekezdése szerinti kioktatási kötelezettségének eleget tett (39.sorszám alatti végzés) részletesen tájékoztatta a felperest az I-II.r. alperesek ellen előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában a rá háruló bizonyítási teherről, a bizonyítási indítványok előterjesztésének elmulasztásával kapcsolatos a Pp.141.§./6/ bekezdése szerinti jogkövetkezményről.

Az elsőfokú eljárás során a felperes számos tanút jelentett be, több esetben azonban a tanúk személye egyáltalán nem, vagy csak jelentős nehézséggel volt azonosítható. A tanúk lakcímét esetenként az alperes közreműködésével sem lehetett kideríteni (így ismeretlen maradt "M" jelenlegi lakcíme, "E" lakcíme).

Az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítás lefolytatását követően a 46.sorszám alatti jegyzőkönyvben kifejezetten a Pp.3.§./3/ bekezdése alapján tájékoztatta a felperest arról, hogy az alperesek jogellenes magatartása további bizonyításra szorul és a II.r. alperes mulasztásának bizonyítására okirati bizonyítékok beszerzése szükséges.

A felperes az általa bejelentett tanúkat azzal kapcsolatban kérte meghallgatni, hogy az I.r. alperes vele szemben rasszista magatartást tanúsított és ennek következtében nem tudta panaszjogát gyakorolni. Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a már beszerzett okirati bizonyítékokra figyelemmel a további tanúvallomásokból a felperes előadásának bizonyítása nem várható, azzal szemben okirati bizonyításnak lehet helye. A felperes azonban mindössze az orvosi iratai beszerzését kérte 11.sorszám alatt, ezen indítványnak az elsőfokú bíróság eleget tett (27.sorszám alatti irat).

A 46.sorszám alatti jegyzőkönyv 13.oldala szerint a felperesi képviselő az Országos Büntetésvégrehajtási Parancsnokság megkeresését kérte annak közlése iránt, hogy a fogvatartott amikor szabadul, az orvosi iratai hova kerülnek, illetőleg kérte a felperes további orvosi iratainak beszerzését. A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy egyéb iratok beszerzését is kérte a BV. Országos Parancsnokságtól, de ez az indítványa a jegyzőkönyvből kimaradt.

Az ítéltábla rámutat, hogy a jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése iránti kérelmet a felperes a Pp.118.§./3/ bekezdése alapján a hangfelvétel alapján készült jegyzőkönyv esetében az

eljárási cselekménytől számított 15 napon belül, amennyiben pedig a hiteles jegyzőkönyvet a felperes számára kézbesítették, a kézbesítés időpontjától számított 8 napon belül kérhette volna. Az elsőfokú bíróság elektronikus formában a jegyzőkönyvet 2011.április 29-én küldte meg a felperesi jogi képviselő számára. A fellebbezés 2011.június 24-én került előterjesztésre, így a Pp.118.§./3/ bekezdése szerinti 8 illetőleg 15 napos határidőt a felperes elmulasztotta. A fellebbezésben a jegyzőkönyv kiegészítése, kijavítása iránti kérelem előterjesztésére már nincs mód.

Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a Győri Katonai Ügyészség iratai alapján alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy őt panaszjogában akadályozták. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a 2009.február 12-i panasz tartalmát is.

Mindebből pedig az következik, hogy a II.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem a Ptk.349.§./1/ bekezdése szerint nem foghatott helyt.

Oszlja az elsőfokú bíróság álláspontját az ítéletábla arra nézve is, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett I.r. alperesi magatartást a felperes nem bizonyította.

Mindezekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztes felperes a Pp.78.§./1/ bekezdése, valamint a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján köteles a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam javára megfizetni.

Az ítéletábla a Pp.87.§./2/ bekezdése alapján állapította meg, hogy a felperes a másodfokú eljárásban 100 %-os mértékben pervesztes lett, így az őt képviselő pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Győr, 2012.évi április hó 12. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró